

## Oi katsoppas vaari tuota hauvaa

Keväällä riehuu flunssan ohella myös helposti tarttuva tauti nimeltä pentukuume.

Oireina havaitaan koirakirjojen ja koira-aiheisten nettisivustojen selailua, haaveilevaa katsetta silmissä ja impulssiostoksiin sortumista pikkukoira varten. Pientä päänsärkyä aiheuttaa oikean rodun valitsemisen pulma. Lisäksi lähipiiri hämmentää varmoilla näkemyksillään ”osta zz-rotuinen, ne on kunnan koiria” ja ”tädilläni oli vanha yy-narttu, se oli ihan kamala räkyttäjä ja näykkijä”.

Tätä rodunvalintakysymystä käsittelen laajemminkin, eli rotua melkeinpä tärkeämpi on oikeanlaisen yksilön valinta. Pari esimerkkiä valinnasta, joka ehkä menee pieleen.

Esimerkki 1: ennen vanhaan nähtiin sanomalehdessä, nykyään ehkä netin eläimiä myydään-palstoilla ”Suloiset pienet karvakuono-pallerot etsivät uutta kotia”. No toihan on ihan lähistöllä, rotu on outo mutta mennään ihan vain katsomaan. Ja paluumatkalla ollaan jo ihan vauvakuumeessa, kaupat on tehty kun suloinen nappisilmä pyrki syliin ja nuoli sormia. Sen ajan murhe että rotu kasvaa 35-40- kiloiseksi, vaatii runsaasti liikuntaa ja on tunnettu haasteellisesta luonteenlaadusta.

Esimerkki 2: Luetaan nettiä, katsellaan kennelien ja rotuharrastajien laatimia esittelysivuja. Ihastellaan puhtaita, puleerattuja ja kuvaajalle aseteltuja



## Tassunjälkiä metsänreunassa

*Eläinlääkärin pakinapalsta*



valioyksilöitä. Tietty väri ja karvanlaatu miellyttää erityisesti, ja koirarodun viisautta, helppoutta ja lapsiystävällisyyttä hehkuttavat ylisanat osuvat ja uppoavat. Mitäpä tuosta että ainuttakaan elävää thaimaalaisen ridgebackin yksilöä ei ole tullut tavattua livenä – toi me halutaan!

Vapaasti mukailen lapsena lahjaksi saamani englantilaisen koirakirjan tekstiä, jonka on kirjoittanut todella paljon koiria omistanut ja kasvattanut henkilö. ”Kun menet valitsemaan koiranpentua, aina erottuu yksi pentu joka on edellä muita. Ensimmäisenä tervehtimässä vieraita, ensimmäisenä ruokakupilla ja ensimmäisenä karkaamassa pentuaitauksesta. Tästä koirasta, joka yleensä on uros, mutta saattaa olla narttukin, kasvaa aloittelijalle liiankin vahvaluonteinen, itse-päinen yksilö. Älä valitse sitä, ota mieluummin laumajärjestyksessä toinen tai kolmas pentu, se on helpompaa kasvattaa ja opettaa.

Älä valitse myöskään yksilöä, joka ei viihdy sylissä, eikä ole kiinnostunut puuhailemaan kanssasi, vaan karkaa luotasi touhuamaan omiaan. Tällainen koira on liian itsenäinen aloittelijalle ja siksi hankala kouluttaa. Ja ehdottomasti älä ota sitä pentua, joka säikähtää kovia ääniä ja pakenee vieraita nurkkaan tai sohvan alle. Varsinkin naisväki saattaa haluta ottaa aran pennun säälistä, vain katuakseen valintaa seuraavat 15 vuotta.

Ihanteellinen pentu on sileäturkkinen, jäntevä, reipas ja kirkassilmäinen. Kiinnitä erityistä huomiota pennun silmiin ja katseeseen. Jos pentu katsoo sinua silmiin luottavaisesti ja rehdisti, se on lupaava merkki luonteesta. Katsetta välttelevä,

pakoilevan tai hermostuneen oloinen pentu ei ole sinua varten.”

Kannattaa ottaa kokenut koiraharrastaja mukaan pentuja katsomaan, jos itse vasta aloittelee koira-asioita. Eli aina olisi syytä tutustua eri rotuvaihtoehtoihin ensin aikuisia koiria erilaisissa tilanteissa tapaamalla, haastatteleamalla omistajia ja kasvattajia ja muodostamalla realistinen käsitys sellaisen koiran kanssa elämisestä kymmenisen vuoden ajan, joka arkiamu ulkoilulla alkaen. Ns. hyvät kasvattajat seuloivat yleensä hyvinkin tarkkaan, minne karvalapsensa myyvät, ja hintakin alkaa tonnista useimmilla roduilla. Halvalla ei saa hyvää, pätee erinomaisesti koiranpentukaupoissa. Virosta ja Venäjältä tuodaan paljon koiria Suomessa eteenpäin myytäväksi. Aina ei aloitteleva ostaja edes ymmärrä mikä koiran alkuperä on pohjimmiltaan, eli maallikon saattaa olla vaikea hahmottaa pentutehtailun hedelmiksi sitä mitä on ostamassa.

Mikä sitten on terve rotu? Jutun kirjoittajakin on sitä vielä etsimässä. Täytyy lähteä arkirealismiin nimissä siitä, että joka rodussa esiintyy jonkin verran perinnöllisiksi luokiteltavia sairauksia. Suomen Kennelliiton piirissä toimiva kasvattaja antaa näistä selvityksen pennunostajille.

Sirkka Pyhälä

